

[Merete Aarup]

Vi har den 26. marts i boligudvalget fået en intern information angående lejelovens revision udsendt af Lejernes Landsorganisation. Der har således ikke været mange dage til at se på forslaget, men det er jo også kun et oplæg til boligministeren, som har bebudet, at han vil komme med et forslag til en revideret og forenklet lejelov. Det er en lov, som vi venter på. Og jeg skal derfor på den konservative gruppes vegne i dag afvise L 22; det vil sige, at vi stemmer imod forslaget.

Bente Nielsen (V):

Det var unægtelig med en vis interesse, man lyttede til den socialdemokratiske ordfører under dette punkt, for her var endelig et punkt, hvor socialdemokratiet ville tale om begrænsninger, ja ikke alene om begrænsninger svarende til den lovgivning om de kollektive overenskomster m.v., som vi netop har behandlet, nej, her vil man oven i købet tale om et huslejestop.

Det er lidt svært at finde en konsekvent linje i den socialdemokratiske politik. Det er da også interessant, at da lovforslaget blev fremsat den 9. oktober 1984, var formålet, at alle kommuner skulle ind under boligreguleringslovens bestemmelser.

I betænkningens bidraget fra socialdemokratiet står der bl.a., at huslejen i ca. 165 af landets kommuner fremover frit vil kunne stige. Det er da vist mildest talt en overdrivelse, al den stund vi har omkostningsbestemt husleje også i de uregulerede kommuner.

Vi må derfor klart afvise socialdemokratiets forslag om huslejestop.

Leif Hermann (SF):

Det lovforslag, vi har til behandling, har jo ligget længe i folketingets boligudvalg, uden at der er sket noget særligt med det, og derfor er det sådan set også, kan man vel sige, held i uheld, at det nu kan tages frem og blive et supplement til det forslag, der er fremsat om begrænsning i priser og avancer, og som ganske mangler at tage stilling til spørgsmålet om, hvad der skal ske med priserne inden for de såkaldt uregulerede områder.

Når man læser betænkningen, er det navnlig det radikale venstres betænkningens bidrag, man hæfter sig ved, og dér har det radikale venstre optrykt et svar fra boligministeriet,

hvori det konkluderes, at huslejestigningen i kommuner uden regulering har været noget svagere i den nævnte periode end huslejestigningen i kommuner med regulering.

Man skulle så tro, at dette forslag var fuldstændig hul i hovedet. Tænk engang at gå hen og begrænse huslejestigningen, hvis det er sådan, at den frie konkurrence virker så fremragende, at stigningen endda er mindre i de pågældende kommuner end dér, hvor dette skrækkelige socialistiske gespenst, der hedder huslejeregulering, fungerer!

Når man så læser svaret, skulle man måske lige hæfte sig ved det ganske væsentlige forbehold, der ligger i dets præmisser. Det angives nemlig, at huslejestigningen i kommuner uden regulering kan opgøres til knap 16 pct., og så står der:

»Sidstnævnte tal skal dog tages med forbehold, idet det drejer sig om relativt få lejligheder, specielt i hovedstadsregionen, hvilket indebærer, at der her indgår tilfældighedselementer, f.eks. de konkrete tidspunkter for seneste regulering af huslejen for lejligheder i opgørelsen, hvilket indebærer, at man skal tage de anførte procentvise stigninger med betydeligt forbehold.«

At konklusionen så bliver den, som det radikale venstre helt loyalt og korrekt har anført, er noget andet, men denne præmis er ganske væsentlig at få med, og derfor må jeg nok sige, at det radikale venstres betænkningens bidrag intet er værd, men blot er udtryk for den ualmindelig reaktionære politik, som det radikale venstre altid har ført, når det drejede sig om et af de væsentligste elementer i den familiemæssige økonomi, nemlig det, man under alle omstændigheder har brug for: tag over hovedet.

Estrup (RV):

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger om dette lovforslag om regulering af leje.

Hr. Bernhard Baunsgaard gjorde ved førstebehandlingen for et lille halvt år siden på mine vegne ganske udmærket rede for forslagens svagheder, og de er desuden udførligt begrundet i betænkningen.

Forslaget er svagt, for ikke at sige ubrugeligt, hvad juran angår. Dokumentation findes i boligretseksperthen professor Krag Jespersens artikel »Huslejestoploven«, hvortil en udførlig henvisning findes i betænkning-